

Sygn. akt IV U 783/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 czerwca 2015r. w S.

odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 maja 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej A. W. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 03 maja 2014r. do dnia 31 grudnia 2015r.

Sygn. akt IV U 783/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 maja 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionej Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23.05.2014 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła A. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że jest chora na stwardnienie rozsiane, co powoduje, że jest niezdolna do pracy zawodowej. Stan jej zdrowia nigdy nie powrócił do stanu sprzed wystąpienia objawów choroby i nie ma fizycznych i psychicznych możliwości, aby wykonywać pracę zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami (odwołanie k. 1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 23 maja 2014 r., która stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni A. W. dnia 3 marca 2014 r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-3 akt organu rentowego). Składając powyższy wniosek ubezpieczona była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego, które zostało jej przyznane do dnia 2 maja 2014r. na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 31.10.2013 r. (decyzja z dnia 31.10.2013 r. k.5 za wnioskiem z dn. 27.09.2013 r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 2 kwietnia 2014 r. ustalił, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 02.04.2014 r. k.13 akt organu rentowego). Ubezpieczona wniosła sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS (k.28 akt rentowych). Na skutek wniesienia sprzeciwu wnioskodawczyni skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 23 maja 2014 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 23.05.2014r. k.33 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 30 maja 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 30.05.2014 r. k. 34 akt organu rentowego).

Biegły lekarz neurolog M. Z. w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznała u A. W. stwardnienie rozsiane postacią rzutowo – ustępującą, progresję zmian demielinizacyjnych w mózgu związaną prawdopodobnie z nowym rzutem SM. Biegła po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie i po przebadaniu ubezpieczonej ustaliła, że ubezpieczona od 2012 r. choruje na stwardnienie rozsiane postacią rzutowo-ustępującą, z ogniskami demielinizacyjnymi w mózgu i rdzeniu kręgowym. Rozpoznanie potwierdzono badaniem płynu mózgowo-rdzeniowego na obecność białka oligoklonalnego w marcu 2013 r. W trakcie badania klinicznego, w którym ubezpieczona uczestniczyła od września 2013 r. do stycznia 2015 r. stwierdzono istotne zwiększenie ilości zmian demielinizacyjnych w mózgu. W związku z tym podejrzewano postępującą wielogniskową leukoencefalopatię. Uznano jednak po szczegółowej analizie MR mózgu, że wskazuje raczej na demielinizację w przebiegu SM. Ubezpieczona ma trudności w koncentracji uwagi, występuje u niej męczliwość, zaburzenia równowagi, zaburzenia widzenia oraz drętwienia kończyn dolnych, bardziej lewej. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w wyraźnej progresji zmian demielinizacyjnych w mózgu wynikających z badania MR głowy z dn. 16.01.2015 r. i powoduje, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 3 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. (opinia biegłej k. 38-13, badanie neurologiczne k. 11). Biegła wskazała również, iż od czasu badania przeprowadzonego przez biegłego lekarza neurologa P. W. (1) u ubezpieczonej wystąpiła znaczna progresja zmian demielinizacyjnych w mózgu (badanie MR z 16.01.2015 r.), co budziło podejrzenie postępującej wielogniskowej encefalopatii. Ubezpieczona została wycofana z badań klinicznych, a w badaniu krwi i płynu mózgowo-rdzeniowego potwierdzono istnienie wirusa JC. Od badania przeprowadzonego przez neurologa P. W. (1) pogorszyło się również funkcjonowanie ubezpieczonej. Powyższe doprowadziło do różnych wniosków orzeczniczych wydanych w obu opiniach biegłych tych samych specjalności (opinia uzupełniająca k.62-63).

Ubezpieczona jest przedsiębiorcą, prowadzi własną działalność gospodarczą od dwudziestu lat (okoliczności niesporne).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni A. W. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który

spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawczyni od decyzji organu rentowego wymagało ustalenia czy wnioskodawczyni jest niezdolna do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza neurologa M. Z. dała podstawy do ustalania, że wnioskodawczyni od 3 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Lekarz neurolog przeprowadził badanie ubezpieczonej i stwierdził, że ubezpieczona choruje na stwardnienie rozsiane postać rzutowo-ustępująca, z ogniskami demielinizacyjnymi w mózgu i rdzeniu kręgowym, jak również iż doszło do progresji zmian demielinizacyjnych w mózgu związanych z nowym rzutem choroby. Biegła wskazała również, że w trakcie badania klinicznego, w którym ubezpieczona uczestniczyła od września 2013 r. do stycznia 2015 r. stwierdzono istotne zwiększenie ilości zmian demielinizacyjnych w mózgu. W związku z tym podejrzewano postępującą wielogniskową leukoencefalopatię. Uznano jednak po szczegółowej analizie MR mózgu, że wskazuje raczej na demielinizację w przebiegu SM. Ubezpieczona ma trudności w koncentracji uwagi, występuje u niej męczliwość, zaburzenia równowagi, zaburzenia widzenia oraz drętwienia kończyn dolnych, bardziej lewej. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w wyraźnej progresji zmian demielinizacyjnych w mózgu wynikających z badania MR głowy z dn. 16.01.2015 r. i powoduje, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy od 3 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. (opinia biegłej k. 38-13, badanie neurologiczne k. 11). Biegła w opinii uzupełniającej odniosła się również do wniosków wywiedzionych w opinii przez biegłego neurologa P. W. (1), wskazując, że jej opinia różni się od opinii biegłego P. W. z uwagi na to, że od czasu badania przeprowadzonego przez wskazanego biegłego do badania przeprowadzonego przez nią upłynął okres 6 miesięcy i w tym okresie doszło do pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczonej i jej funkcjonowania, w związku z progresją zmian demielinizacyjnych w mózgu związanych z nowym rzutem SM co opisała w opinii głównej i uzupełniającej.

Analizując przedmiotową opinię biegłej M. Ł. – Z. Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarza specjalistę, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem i odnosi się do aktualnej sytuacji zdrowotnej ubezpieczonej. Opinia jest spójna i logiczna oraz należycie uzasadniona. Ponadto przedmiotowa opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Organ rentowy po wyjaśnieniach biegłej opisanych w opinii uzupełniającej nie zgłosił zastrzeżeń do opinii, a na rozprawie dnia 16 czerwca 2015 r. pełnomocnik organu rentowego oświadczyła, że nie zgłasza uwag do opinii.

Wobec treści opinii biegłego lekarza neurologa M. Ł. – Z., którą Sąd obdarzył wiarygodnością ubezpieczona spełnia przesłankę niezdolności do pracy wskazaną w art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Pozostałe przesłanki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy wymienione w art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 niniejszej ustawy również zostały spełnione przez ubezpieczoną, co nie było również kwestionowane przez organ rentowy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 3 maja 2014 r. tj. od dnia następnego po dniu do którego zostało przyznane ubezpieczonej świadczenie rehabilitacyjne do dnia 31 grudnia 2015 r.